

ARMY

SYMPH

ORCH

พ.ต.ประทีป สุพรรณโรจน์ วาทยกรลูกชานา

“การเล่นดนตรีในทำเนียบไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะเป็นหน้าที่ที่เราต้องเล่นกันอยู่แล้ว ถ้าเราเล่นดนตรีแล้วทำให้คนมีความสุข ทำให้คนที่ทะเลาะกันกลับมาดีกัน ผมว่าดนตรีเป็นสิ่งมีค่ามากกว่าเงินทองมากมาย”

(อ่านต่อหน้า 14)

(ต่อจากหน้า 13)

ประโยคข้างต้น ไม่ได้เป็นเพียงสิ่งแสดงความคิดของนักดนตรีทั่วไป หากเป็นคำพูดของนายทหารยศพันตรี นามว่าประทีป สุพรรณโรจน์ หัวหน้าหมวดดนตรีสากล กองดุริยางค์ทหารบก, ผู้อำนวยการและผู้เรียบเรียงเพลงวง ดร.แซ็กเซมเบอร์ ออร์เคสตรา, ผู้อำนวยการเพลงวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (Thailand Philharmonic Orchestra; TPO) และอาจารย์สอนดนตรีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

งานแสดงดนตรีที่ทำให้วาทยกรผู้นี้เป็นที่รู้จักคือ เป็นผู้ควบคุมวง TPO ไปแสดงหน้าตึกไทยคู่ฟ้า ในงาน “รักเมืองไทย เดินหน้าประเทศไทย” ที่จัดขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ที่ทำเนียบรัฐบาล

จุดเด่นของวาทยกรผู้นี้คือ นอกจากจะไวกวักไม้บาตองได้พลิ้วเช่นเดียวกับคอนดักเตอร์ทั่วไปแล้ว ยังสามารถแต่งเพลงและเรียบเรียงเสียงประสานได้เหมือนคอมพิวเตอร์หรืออาร์เรนเจอร์ด้วย

ชายหนุ่มร่างลั่นทนต์ หน้าตาคมเข้มคล้ายชาวปักชได้คนนี้ เป็นชาวสุพรรณบุรีโดยกำเนิด หลังรักดนตรีตั้งแต่ 9 ขวบ หลังเห็นลีลาการวาดลวดลายของนักดนตรีแถววงในงานบวชพี่ชาย “ไม่น่าเชื่อว่าเกิดแรงบันดาลใจจากแถววง” พันตรีประทีป พูดถึงอดีตอันแสนหวานด้วยแววตาเป็นประกายภายในห้องทำงานที่มีเสียงดนตรีซบกล่อมตลอดเวลา

“หลังจากนั้นจึงสมัครเป็นนักดนตรีวงอังกะลุงของโรงเรียน แต่ไม่ได้เล่นเพราะนักดนตรีเต็มวง เมื่อเข้ามัธยมที่โรงเรียนบริหารแจ่มใสวิทยา 1 ซึ่งอยู่ใกล้บ้าน ได้รู้จักวงโยธวาทิต จึงสมัครเข้าเป็นสมาชิกแทบจะทันที

พ.ต.ประทีป

สุพรรณโรจน์

วาทยกรลูกชาวนา

แจ่มใสวิทยา 1 ซึ่งอยู่ไกลบ้าน ตรงจากโรงเรียน
วาทิต จึงสมัครเข้าเป็นสมาชิกแทบจะทันที
โดยรับหน้าที่เป็นคนเป่าฟลูต

พ.ต.ประทีปบอกว่า ด้วยความอยากเล่น
ดนตรีที่ถูกอัดอั้นมานาน กระทั่งได้จับฟลูต
ตอนอายุ 14 ปี จึงขยับฝึกซ้อม เล่นเป็นเพลง
ได้อย่างที่ฝันไว้ และแรงบันดาลใจนี้ก็ช่วย
ทำให้เขาเป็นคอนดักเตอร์ที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง
ของประเทศเช่นปัจจุบัน

พ.ต.ประทีป สุพรรณโรจน์ เกิดเมื่อ 3
สิงหาคม 2515 ที่สุพรรณบุรี มีพี่ชาย 2 คน พี่
สาว 2 คน เป็นน้องชายคนเล็กของครอบครัว
สุพรรณโรจน์ ปัจจุบันบิดา-มารดา เสียชีวิต
แล้ว เขาได้สร้างครอบครัวที่น่ารักร่วมกับ
ดวงรัชนี โดยมีพยานรักเป็นเด็กหญิงวัย 6
ขวบ 1 คนคือ พินสุพรรณ

เริ่มเรียนชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียน
ดอนเจดีย์ มัธยมที่โรงเรียนบริหารแจ่มใส
วิทยา 1 หลังจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงเข้า
เรียนที่โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก

“ผมมาจากครอบครัวชาวนา แต่เพราะ
เป็นเด็กเรียนดี พ่อแม่จึงส่งเรียนกระทั่งสอบ
เข้าโรงเรียนดุริยางค์ทหารบก” พ.ต.ประทีป
เล่าถึงอดีตและบอกว่านักเรียนของดุริยางค์
ทหารบกจะได้เบียดเบียนทุกเดือน อันเป็นการ
แบ่งเบาภาระของครอบครัวได้ทางหนึ่ง

“ตอนอยู่ปี 1 รู้จักโรงเรียนดุริยางค์ทหาร
บกอังกฤษชื่อ Kneller Hall จากปกหนังสือ
Orchestration เป็นหนังสือการเรียบเรียง
เสียงประสาน ก็พูดเล่นๆ กับตัวเองว่าสักวัน
หนึ่งต้องเรียนที่นั่นให้ได้”

แล้วเขาก็สอบชิงทุนได้ในวัย 23 ปี เป็น
ตัวแทนประเทศไทยไปศึกษาที่ Kneller Hall
นาน 3 ปี พร้อมคว้ารางวัล Best Around
Student รางวัลชนะเลิศของสถาบัน สร้าง
สถิติคะแนนรวม 80% สูงสุด ซึ่งปัจจุบันยัง
ไม่มีใครทำลายสถิตินี้

เมื่อเดินทางกลับแผ่นดินเกิดและหา
ประสบการณ์จนอิ่มตัว จึงหาความรู้เพิ่มเติม
ด้วยการศึกษาด้านดนตรีระดับปริญญาโท ที่
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

“ที่จุฬากับมหิดล เชิญไปเรียนปริญญา
เอกด้านดนตรี แต่เพราะต้องการทุ่มเวลา
ให้กองทัพกองอย่างเต็มที่ จึงไม่ได้ลงเรียน”

แรงบันดาลใจสำคัญ ที่ฝังอยู่ใน
ความทรงจำตั้งแต่จำความได้คือภาพของ
ในหลวงทรงดนตรี “พระองค์เป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงงานหนักมากที่สุดองค์หนึ่งของโลก แต่พระองค์ท่านก็มีพระปรีชา
สามารถด้านดนตรีอย่างสูง จึงยึดถือท่าน
เป็นแบบอย่างทางดนตรีและการดำเนินชีวิต”

ล่าสุด เขารับหน้าที่ควบคุมวง TPO ร่วม
กับ ดร.สุกรี เจริญสุข อธิการบดีวิทยาลัย
ดุริยางคศิลป์ ม.มหิดล ลัดฟ้าไปยังประเทศ
ญี่ปุ่น เพื่อแสดงดนตรีสากลต้อนรับคนไทย
ให้ชาวซาบุมิไรได้เพลิดเพลิน ในงาน Thai
Trade Fair 2012 ที่กรุงโตเกียว เพื่อแสดง

ความขอบคุณชาวญี่ปุ่น ที่ให้ความไว้วางใจ
และมิตรไมตรีที่ดีกับคนไทย โดยมีไฮไลต์อยู่ที่
การเดี่ยวโบลซางและเดี่ยวแคน โดยมีเครื่อง
ดนตรีคลาสสิกบรรเลงประกอบ

ไฮไลต์อยู่ที่เพลง Keep Sakura
Blossoming ที่เรียบเรียงขึ้นใหม่สำหรับ
งานนี้โดยเฉพาะ

แต่กว่าจะเป็นนายทหารวาทิตกร ที่มีไม้
บัตอง (Baton) เป็นอาวุธข้างกาย ก็ไม่ใช่
เรื่องง่ายเลย

●ในครอบครัว มีใครสนใจดนตรีไหม?
ไม่มีเลยครับ ฟลูตไม่ถนัดเลยนะ พ่อแม่ พี่
ชาย 2 คน และพี่สาว 2 คนล้วนเป็นชาวนา
ผมเป็นลูกคนเล็กแล้วเรียนด้นมาตลอด พ่อจึง
ตัดสินใจส่งเรียน พ่อก็บอกว่าต้องขยันเรียน
ถ้าไม่ขยันต้องไปทำงานหนัก ปรากฏว่าขณะ
ที่เรียนต่อ ก็ช่วยงานพ่อแม่หนักเหมือนเดิม
(หัวเราะ) แต่การเป็นเด็กบ้านนอกมีข้อดีคือ
ช่วยขัดเกลาให้แข็งแรง

●เรียนเป็นวาทิตกรได้อย่างไร
จบจากโรงเรียนดุริยางค์ทหารบก กอง
ทัพบกก็มีเปิดสอบชิงทุน

ตอนอยู่ปี 1 รู้จักโรงเรียนดุริยางค์อังกฤษ
Kneller Hall จากปกหนังสือ Orchestration
เป็นหนังสือการเรียบเรียงเสียงประสาน เป็น
ความฝันที่พูดเล่นๆ บอกตัวเองว่าสักวันหนึ่ง
ต้องเรียนที่นั่นให้ได้

เมื่อเรียนจบ 5 ปีแล้วทำงานประมาณ 2
ปี ตอนนั้นอายุ 23 ก็สอบชิงทุนได้ ซึ่งเปิดปี
นั้นปีเดียวและรับแค่คนเดียว ตอนนั้นมีรุ่นพี่
เรียนที่ Kneller Hall แล้ว 4 คน แต่เป็นการ
สอบชิงทุนของอังกฤษที่ให้กับกองทัพบกไทย
ส่วนผมเองไปเรียนด้วยทุนของกองทัพบก
ไทยเนี่ยแหละ จริงๆ ต้องเรียน 3 ปี แต่ผม
เรียน 2 ปี 8 เดือน

●เรียนเร็วกว่านักเรียนคนอื่น?

เขาเรียนที่หลัง เขาเรียนกันแล้ว 4 เดือน
หรือเทอมหนึ่ง ผมก็ต้องเรียนย้อนหลังตาม
เขาไป

เมื่อไปถึงลอนดอน ผมพูดภาษาอังกฤษ
ไม่ได้เลย แล้วไปตัวคนเดียว ไม่มีเพื่อนคน
ไทย ไม่มีโอกาสพูดไทย ไม่รู้เรื่องอะไรเลย
มีเด็กชั้นนารีอังกฤษ-ไทยอยู่เล่นเดี่ยว เวลา
ไปไหน เสาร์-อาทิตย์ จะซื้อบัตร One-day
travel card ราคา 4 ปอนด์นั่งจากตันสาย
ถึงปาลายสาย เพื่อให้รู้ว่าจะลงสถานีแต่ละสาย
ผ่านที่ไหนบ้าง แล้วก็นั่งกลับมาที่เดิม อย่าง
สาย 281 ที่ผ่านหน้าโรงเรียนและวิ่งถึงโท
เวอร์ดี จึงรู้ว่ามันไม่ใช่เรื่องยาก จึงลองเข้า
ลอนดอนพร้อมแผนที่ใบหนึ่ง ดูว่าอันนี้ต้อง
ลงสถานีไหนนะ ผ่านสถานทูตไทย เห็นธงชาติ
ไทยก็ชื่นใจละ

เป็นครั้งแรกในชีวิตที่เดินทางไปต่าง

ประเทศ แต่ว่าไม่ท้อนะ เพราะทุกคนใน
ประเทศไทย ญาติพี่น้อง เพื่อนพ้อง หรือ
กองทัพบกให้ความหวัง เราจึงเป็นเหมือน
ตัวแทนคนไทย บางครั้งโหมซึก คิดบ้างว่า
ไม่ไหวแล้ว แต่ที่โรงเรียนดุริยางค์เขาสอน
ให้เข้มแข็ง รู้จักช่วยเหลือตัวเอง ซึ่งทหาร
ทั่วโลกถูกฝึกแบบนี้

ชีวิตที่นั่น ก็ต่อสู้อย่างหนัก คนอังกฤษ
เขาแนะนำให้ผมดูการ์ตูนเด็กกับดูข่าว เพราะ
ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย แล้วช่องข่าวของอังกฤษ
จะมีซับไตเติลให้อ่านตามที่เราพูดอะไร ถ้า
บ้านเราเมื่อย่างนั้นนะ จะจำมากเลย ผมก็
เรียนรู้โดยเปิดทีวี เปิดข่าว คำไหนไม่รู้ก็เปิด
ดิกชันนารี เปิดจนเก่ง พอขึ้นปี 2 ปีก็สบาย
ใช้ชีวิตได้อย่างปกติ

●หลังจากเรียนจบแล้วรับราชการในกอง
ทัพบก?

เมื่อผมจบมาปั๊บ ก็คิดเริ่มต้นทำอะไรสัก
อย่างหนึ่ง กลับมาไทยจึงรับราชการ ด้วย
ความรู้ที่เราเรียนมาเราหาหาประสบการณ์
หาความรู้อย่างอื่นบ้าง จึงหาโอกาสไปสอน
โรงเรียนข้างนอก ดูว่าโลกภายนอกเขามี
อะไรบ้าง สอนวงโยธวาทิตโรงเรียนเตรียม
อุดมศึกษา ที่ขณะนั้นยังเป็นวัน ไม่เคยได้
รางวัลติดไม้ติดมือเลย พอมาอยู่ ปรากฏ
ว่าสอนให้วงโยธวาทิตของเตรียมอุดมได้
รางวัลที่ 2 การประกวดวงคอนเสิร์ต Asian
symphonic band competition

ผมไม่คิดว่าตัวเองจะทำได้ แต่ก็ทำให้ดี
ที่สุด ง่ายๆ ก็ลองวิชา เขียนเพลง เล่นเอง
คอนดักด้วย

●เป็นคอนดักเตอร์ ต้องเล่นเครื่องดนตรี
เป็นทุกชิ้นของวง?

ใช่ครับ ตอนเรียนที่อังกฤษ ต้องเรียน
เครื่องดนตรีกว่า 20 ชนิดของวงโยธวาทิต
ใครเล่นไม่ได้ก็สอบตก เวลา 3 เดือนต้อง
เล่นให้เก่ง ต้องฝึกอย่างหนักจนเล่นได้
นักดนตรีมืออาชีพ รู้วิธีการเล่น รู้โน้ต รู้พื้น
เสียง ยากทุกชิ้น ยากที่สุดคือ French
Horn ออร์แกนสมัยใหม่ทั้งๆ เหมือนหอย
โข่ง นี่ไม่ยากหรอกแต่เข้าเกือบไม่จบเสียง

●กองดุริยางค์ทหารบก ถือเป็นหน่วยทหาร
ที่มีหน้าที่ให้ความบันเทิง?

ใช่ครับ เราสร้างความบันเทิงให้ผู้อื่น
วงดุริยางค์ทหารบก มี 40 หน่วย หน่วย
ละ 24-25 คน กับ 25-30 คน กระจ่ายอยู่
ทั่วประเทศ มีความชำนาญการเล่นดนตรี เล่น
ได้ทุกรูปแบบ

ทำหน้าที่ให้จังหวะ เวลาทหารสวนสนาม
หรือพลบขบวนทหารที่อยู่ตามแนวชายแดน
เพราะปฏิบัติหน้าที่ตามแนวชายแดนจะ
เหนื่อยและเสียขวัญ มีเพียงปืนและเพื่อน
ทหารอยู่ข้างกาย ดนตรีจึงเป็นสิ่งที่ทำให้

เขา
สำ
แต่
การ
ว่า
ไม่มี
แน่
เท่า
●ก
จริง
เรีย
มา
รู้สึ
ง่าย
ไม่
ได้
เรีย
กับ
ปี
การ
เมื่อ
เล่น
ศา
อื่น
ทห
ที่ส
ด้าน
อย่า
คน
รู้สึก
และ
●ร
ดว
เป็น
ไม่
ไทย
ลา
กล
หลั
รู้ช
ดุริ
ศึก
หา
รู้มา

บ
นใน
หรือ
เอน
งว่า
สอน
หาร
กฤษ
พระ
กฤษ
ร. ถัก
ผมก็
ก็เปิด
สบาย
มกอง
รู้สึก
ด้วย
การณ
ปสอน
าเขามี
เตรียม
เคยได้
ปรากฏ
คมได้
Asian
ทำให้ดี
เล่นเอง
งดนตรี
งเรียน
รวาทิต
อนต้อง
ได้อย่าง
รู้พื้น
French
อนหอย
นเสียง
ยทหาร
ผู้อื่น
หน่วย
จะอยู่
ตรี เล่น
นสนาม
ายแดน
แดนจะ
ะเพื่อน
ที่ทำให้

เขามีขวัญและกำลังใจ คนตรีจึงเป็นอาวุธที่สำคัญที่สุด

ถ้าคนเราเดินธรรมดาเท้าจะไม่พร้อมกัน แต่พอมีเสียงดนตรี-เสียงกลองเข้ามา ดังๆ การเดินเท้าจะพร้อมกันหมด สังเกตไหมครับ ว่าทหารกว่า 1,000 คนที่เดินสวนสนาม ถ้าไม่มีดุริยางค์ รับรองเดินคนละแปะสองแปะแน่ ดุริยางค์จึงเป็นหัวใจที่ทำให้ทุกคนเดินเท้าพร้อมกัน

●ก่อนขึ้นเวทีทุกครั้งต้องซ้อมอย่างหนัก? จริงๆ แล้ว คนตรีค่อนข้างเล่นยาก ที่ต้องเรียนกันหลายๆ ปี หากฝึกเพียง 2 วัน แล้วมาเป่าให้คนอื่นฟัง เขาคงไม่อยากฟัง

แต่ดนตรีที่คนยอมฟัง มักจะเกิดความรู้สึกว่าทำไมคนนี้เล่นเก่งจัง ดูเหมือนเล่นง่ายนะ แต่เมื่อรู้เบื้องหลังแล้วจะรู้ว่าฝึกมาไม่ต่ำกว่า 5 ปี บางคน 10 ปี กว่าจะบรรเลงได้เพราะขนาดนั้น คงไม่มีวิศวกรคนไหนที่เรียนจบปี 1 บิ๊บบแล้วสร้างตึกได้ เช่นเดียวกับนักดนตรี ที่ต้องมีการฝึกฝนอย่างต่ำ 6-7 ปี กว่าจะเล่นได้ดี

แม้ธรรมชาติของนักดนตรีนั้นเมื่ออิสระในการเล่น จะแสดงออกความรู้สึกสนุกสนานเมื่อเล่นดนตรี แต่ทุกคนคือทหาร เมื่อเลิกเล่นบิ๊บบ ก็ต้องมีระเบียบวินัย ทำเพื่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และประชาชน เช่นหน่วยอื่นๆ ของกองทัพ

เช่นช่วงน้ำท่วมเมื่อปลายปี กองดุริยางค์ทหารบกเดินสายปลอบขวัญผู้ประสบภัยที่สภาพจิตย่ำแย่ ช่วยเหลือประชาชนขนด้านการรักษาความรู้สึก มีหน้าที่บำรุงจิตใจอย่างน้อยก็ช่วยกล่อมเกลาจิตใจให้รู้สึกดีขึ้น คนตรีจึงเสมือนยารบำรุงจิตใจ บำรุงความรู้สึก นี่แหละครับ เพื่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และประชาชน

●ร่วมงานกับอาจารย์สุกรีได้อย่างไร?

อาจารย์สุกรี มาดูผมคอนดักต์ฯ เพลงลาวดวงเดือนที่ผมเรียบเรียงเสียงประสานใหม่ เป็นเพลงทดลองของผม เมื่อ อ.สุกรีเห็นว่ไม่เคยมีใครเขียนแบบนี้มาก่อน คือนำเพลงไทยเดิมมาแปลงเป็นเพลงสากล กลายเป็นลาวดวงเดือน (หัวเราะ) จากเพลงหวานๆ กลายเป็นเพลงที่มีความสนุกสนานขึ้นมา

เราก็เป็นเหมือนมั้ง มีกองทัพบกเป็นรัง หลังจากนั้นจึงออกไปหาประสบการณ์ความรู้ข้างนอก เรียนต่อปริญญาโทที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์และสอนโรงเรียนต่างๆ

จากประสบการณ์ของผมเนะ คนที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่างๆ ต้องทำงานเพื่อหาประสบการณ์ก่อน ต้องทันสมัย มีความรู้มากกว่าในตำราหรือกระดาษ ยิ่งปัจจุบันนี้

มีโปรเฟสเซอร์ทั้ง 3 ท่านทั้งภูเก็ล วิกิพีเดีย และยูทูบ อยากฟังซิมโฟนีบทไหน โน้ตเพลงอะไร มีให้หมด ต่างสมัยก่อนที่ต้องสั่งซื้อหนังสือ เดียวนี้เรียนทันกันหมดแล้ว

●การแสดงที่ประเทศญี่ปุ่นกลางเดือนหน้าทราบร่ว่านำเพลงที่แต่งเองไปเล่นด้วย?

ครับ เพลง Keep Sakura Blossoming เป็นเพลงที่แต่งขึ้นมาสำหรับงานนี้โดยเฉพาะ แทนคำขอบคุณที่ชาวญี่ปุ่นให้ความไว้วางใจ และมีมิตรไมตรีที่ดีกับชาวไทยเสมอมา

แต่งตั้งแต่ปีที่แล้วหลังญี่ปุ่นประสบภัยสึนามิ อ.สุกรีก็ชวนแต่งเพลงให้ชาวญี่ปุ่นหน่อยดีไหม ก็ปรึกษากันจนได้ชื่อเพลง "Keep Sakura Blossoming" ช่วยทำให้ดอกซากุระบานกันเถอะ 2 วันแต่งเสร็จ คือสมัยเรียนที่อังกฤษ ผมเข้าห้องสมุดประจำ เพราะวัตถุประสงค์เยอะ ฟังเพลงเรียนรู้เรื่องต่างๆ ศึกษาและดูโน้ต ซึ่งหลายคนคิดว่าถ้ายังไม่ถึงเวลาที่ไม่ต้องเรียนรู้ ถ้ารอเวลาต้องใช้ก็ไมทันแล้วครับ อย่างในชีวิตจริง บางคนบอกว่าอารมณ์ศิลปินต้องรอสัปดาห์หน้า ไมทันครับ (หัวเราะ)

โรงเรียนที่อังกฤษเขาสอนว่า "เก่งไม่กลัวกลัวช้า" คือคุณอาจจะเขียนเพลงได้ ทำเก่งจริง แต่ส่งไม่ตรงเวลา สิ่งที่ทำมาก็ไร้ประโยชน์ ถ้าเราช้า ล้าหลัง เราไม่ทันโลกหรอก

พอมีงานใหม่ๆ เข้ามาจึงต้องศึกษาเพิ่มเติม อย่างไวโอลินที่ซื้อและเรียนจริงจังกว่าตอนอยู่อังกฤษ ทำให้เขียนเพลงได้หมดทุกอย่าง

●คิดอย่างไรกับการเรียนดนตรีกับสื่อออนไลน์ โดยที่ไม่ได้เรียนกับครูจริงๆ?

สื่อออนไลน์เป็นเพียงตัวอย่างให้เราดูเฉยๆ สำหรับคนที่มิครูแนะนำมาแล้ว ว่าเทคนิคอย่างนี้ต้องเล่นอย่างไร ถ้าเราดูยูทูบแล้วเล่นตาม ก็จะไม่รู้ว่าทำไมเขาเล่นอย่างนั้น คือไม่ได้ความรู้ เล่นได้แต่เปลือก ดีวิดีจึงเป็นเพียงตัวอย่าง หากต้องการรสชาติต้องดูวงจริง

การเรียนดนตรีจึงต้องเรียนผ่านครู ส่วนโปรเฟสเซอร์ 3 ท่านนั้นเป็นเพียงส่วนเสริมเท่านั้น เหมือนการเข้าห้องสมุดในอดีต ที่มีทั้งซีดี ดีวีดีให้เราดู เดียวนี้เลยแทบไม่ต้องเข้าห้องสมุด หนังสือแพงๆ ที่เคยซื้อเล่มละ 3,000 บาท ตอนนี้อยู่ในภูเก็ลเรียบร้อย ฟรีด้วย หากซื้อก็ราคาไม่แพง

อย่างผมมีดีวีดีคอนเสิร์ตเยอะมาก แต่มันไม่ใช่ของจริง เหมือนกินปลากระป๋องกับสด ปลาสดก็จะแน่นอกกว่า

การแสดงสดคือสิ่งสูงสุด

กฤตยา เชื้อมวราศาสตร์